

VOORSTEL VAN WET

Wijziging van de Wet op het financieel toezicht ter implementatie van richtlijn nr. 2009/110/EG van het Europees Parlement en de Raad betreffende de toegang tot, de uitoefening van en het prudentieel toezicht op de werkzaamheden van instellingen voor elektronisch geld, tot wijziging van de Richtlijnen 2005/60/EG en 2006/48/EG en tot intrekking van Richtlijn 2000/46/EG

Wij Beatrix, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz. enz. enz.

Allen, die deze zullen zien of horen lezen, saluut! doen te weten:

Alzo Wij in overweging genomen hebben, dat richtlijn nr. 2009/110/EG van het Europees Parlement en de Raad betreffende de toegang tot, de uitoefening van en het prudentieel toezicht op de werkzaamheden van instellingen voor elektronisch geld, tot wijziging van de Richtlijnen 2005/60/EG en 2006/48/EG en tot intrekking van Richtlijn 2000/46/EG, welke voorziet in een vergunningenstelsel voor elektronischgeldinstellingen, in Nederland dient te worden geïmplementeerd;

Zo is het, dat Wij, de Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

Artikel I

De Wet op het financieel toezicht wordt als volgt gewijzigd:

A

Artikel 1:1 wordt gewijzigd als volgt:

1. De definitie van elektronisch geldinstelling komt te luiden:
elektronischgeldinstelling: een uitgever van elektronisch geld die uit hoofde van artikel 2:10b een vergunning heeft gekregen om elektronisch geld uit te geven.
2. De definitie van elektronisch geld komt te luiden:
elektronisch geld: geldswaarde die elektronisch of magnetisch is opgeslagen vertegenwoordigd door een vordering op de uitgever, welke is uitgegeven in ruil voor ontvangen geld om betalingstransacties als gedefinieerd in artikel 4, punt 5, van richtlijn 2007/64/EG te verrichten, en waarmee betalingen kunnen worden verricht aan een andere persoon dan de uitgever van elektronisch geld.
3. De definitie van financiële instelling komt te luiden:
financiële instelling: degene die, geen kredietinstelling zijnde, in hoofdzaak zijn bedrijf maakt van het verrichten van een of meer van de werkzaamheden, bedoeld onder 2 tot en met 12 en 15 van de lijst in de bijlage I van de herziene richtlijn banken, of van het verwerven of houden van deelnemingen;.
4. De definitie van kredietinstelling komt te luiden:
kredietinstelling: een bank.
5. In alfabetische volgorde worden de volgende definities ingevoegd:

uitgever van elektronisch geld: eenieder die zijn bedrijf maakt van de uitgifte van elektronisch geld.

B.

In **Artikel 1:2** wordt na het tweede lid ingevoegd:

3. In afwijking van het eerste lid is deel vier van deze wet van toepassing op het verlenen van betaaldiensten en het uitgeven van elektronisch geld door:

- a. de Europese Centrale Bank en de centrale banken van de lidstaten voor zover zij niet handelen in hun hoedanigheid van monetaire of andere publieke autoriteit;
- b. lidstaten alsmede de regionale of lokale overheden van de lidstaten voor zover zij handelen in de hoedanigheid van overheidsinstantie

C.

Het opschrift van § 1.1.2.2. komt te luiden:

§ 1.1.2.2 Afwikkelondernemingen, betaaldienstverleners, clearinginstellingen, uitgevers van elektronisch geld en kredietinstellingen

D.

Artikel 1:5 komt te luiden:

Deze wet is niet van toepassing op

- a. geldswaarde die is opgeslagen op instrumenten die zijn vrijgesteld op grond van artikel 1:5a, tweede lid, onderdeel k;
- b. geldswaarde die wordt gebruikt om betalingstransacties te verrichten die zijn vrijgesteld op grond van artikel 1:5a, tweede lid, onderdeel l.

E

Artikel 1:55 wordt als volgt gewijzigd:

1. in het eerste lid wordt "betaalinstelling" vervangen door: betaalinstelling, elektronischgeldinstelling.
2. het vierde lid komt te luiden:
4. het eerste lid is van overeenkomstige toepassing ten aanzien van betaaldienstagenten, agenten van elektronischgeldinstellingen en personen aan wie werkzaamheden zijn uitbesteed door betaalinstellingen of elektronischgeldinstellingen.

F

Artikel 1:56 wordt als volgt gewijzigd:

1. in het eerste en tweede lid wordt "schadeverzekeraar" telkens vervangen door: schadeverzekeraar, uitgever van elektronisch geld.
2. Na het zesde lid wordt een lid ingevoegd, luidende:
7. het eerste, tweede en vijfde lid zijn van overeenkomstige toepassing ten aanzien van agenten van uitgevers van elektronisch geld met zetel in een andere lidstaat, die beschikken over een door de toezichthoudende instantie van die lidstaat verleende vergunning die het toestaat

betaaldiensten te verlenen, en personen aan wie werkzaamheden zijn uitbesteed door uitgevers van elektronisch geld met zetel in een andere lidstaat.

G

In **artikel 1:58**, vijfde lid, wordt, onder verlettering van c en d tot d en e, na onderdeel b een onderdeel ingevoegd:

c. uitgevers van elektronisch geld met zetel in een andere lidstaat, met dien verstande dat onder bijkantoor mede wordt verstaan agent of persoon aan wie werkzaamheden zijn uitbesteed.

H

Artikel 1:59 wordt als volgt gewijzigd:

1. In het eerste en tweede lid wordt "betaalinstelling" telkens vervangen door: betaalinstelling, elektronischgeldinstelling.

2. Het vierde lid komt te luiden:

4. het eerste tot en met derde lid zijn van overeenkomstige toepassing ten aanzien van betaaldienstagenten, agenten van elektronischgeldinstellingen en personen aan wie werkzaamheden zijn uitbesteed door betaalinstellingen of elektronischgeldinstellingen.

I

Artikel 1:104, eerste lid, wordt gewijzigd als volgt:

1. in onderdeel f wordt "beleggingsonderneming of betaalinstelling" vervangen door: "beleggingsonderneming, betaalinstelling, of elektronischgeldinstelling".

2. er worden twee onderdelen toegevoegd, luidende:

m. de vergunninghouder een elektronischgeldinstelling is die uitdrukkelijk te kennen heeft gegeven haar bedrijf niet of niet langer te zullen uitoefenen; of

n. de vergunninghouder een elektronischgeldinstelling is die door de voortzetting van het uitoefenen van haar bedrijf een bedreiging vormt voor de stabiliteit van het betalingssysteem.

J

Aan **artikel 1:107**, derde lid, wordt onder vervanging van de punt aan het slot van onderdeel j door een puntkomma, een onderdeel toegevoegd, luidende:

k. de bijkantoren en agenten van elektronischgeldinstellingen die betaaldiensten verlenen voor zover deze geen verband houden met de uitgifte van elektronisch geld;

l. de bijkantoren van elektronischgeldinstellingen die elektronisch geld uitgeven.

K

In **artikel 2:3a**, tweede lid, wordt "die voor het uitoefenen van het bedrijf van kredietinstelling" vervangen door: die voor het uitoefenen van het bedrijf van kredietinstelling of voor het uitoefenen van het bedrijf van elektronischgeldinstelling.

L

Na **artikel 2:10** wordt een nieuwe afdeling ingevoegd luidende:

Afdeling 2.2.1A

Uitoefenen van bedrijf van uitgever van elektronisch geld

§ 2.2.1A.1 Vergunningplicht en eisen voor elektronischgeldinstellingen met zetel in Nederland

Artikel 2:10a

1. Het is een ieder met zetel in Nederland verboden zonder een daartoe door de Nederlandsche Bank verleende vergunning elektronisch geld uit te geven.
2. het eerste lid is niet van toepassing op financiële ondernemingen die voor het uitoefenen van het bedrijf van kredietinstelling een door de Nederlandsche Bank op grond van dit deel verleende vergunning hebben, voor zover het aan hen ingevolge die vergunning is toegestaan elektronisch geld uit te geven.

Artikel 2:10b

1. De Nederlandsche Bank verleent op aanvraag aan een rechtspersoon een vergunning als bedoeld in artikel 2:10a, eerste lid, indien de aanvrager aantoont dat zal worden voldaan aan het bepaalde ingevolge:
 - a. artikel 3:8 met betrekking tot de deskundigheid van de in dat artikel bedoelde personen;
 - b. artikel 3:9 met betrekking tot de betrouwbaarheid van de personen die het beleid bepalen of mede bepalen;
 - c. artikel 3:10, eerste en tweede lid, met betrekking tot het beleid met betrekking tot de integere bedrijfsuitoefening;
 - d. artikel 3:15, eerste en tweede lid, met betrekking tot het minimum aantal personen dat het dagelijks beleid bepaalt en de plaats van waaruit zij hun werkzaamheden verrichten;
 - e. artikel 3:16, eerste en tweede lid, met betrekking tot de zeggenschapsstructuur;
 - f. artikel 3:17, eerste en tweede lid, met betrekking tot de inrichting van de bedrijfsvoering;
 - g. artikel 3:29a met betrekking tot het veiligstellen van ontvangen middelen uit betaaldiensten, voor zover van toepassing;
 - h. artikel 3:53, eerste en derde lid, met betrekking tot het minimum eigen vermogen;
 - i. artikel 3:57, eerste tot en met derde lid, met betrekking tot de solvabiliteit.
2. De aanvraag van de vergunning geschiedt onder opgave van bij of krachtens algemene maatregel van bestuur te bepalen gegevens.
3. De Nederlandsche Bank beslist op de aanvraag binnen drie maanden na ontvangst van de aanvraag, of, indien de aanvraag onvolledig is, binnen drie maanden na ontvangst van alle voor het nemen van de beslissing benodigde gegevens.
4. De artikelen 4:14 van de Algemene wet bestuursrecht en 1:102, derde lid, zijn niet van toepassing.

Artikel 2:10c

1. Een elektronischgeldinstelling die voornemens is betaaldiensten te verlenen door tussenkomst van een agent, stelt de Nederlandsche Bank hiervan in kennis onder opgave van bij of krachtens algemene maatregel van bestuur te bepalen gegevens.

2. Indien de Nederlandsche Bank overeenkomstig het eerste lid de gegevens heeft ontvangen en zij ervan overtuigd is dat de gegevens correct zijn, schrijft zij de agent in in het register, bedoeld in artikel 1:107.

§ 2.2.1A.2 Vrijstelling

Artikel 2:10d

Bij ministeriële regeling kan geheel of gedeeltelijk vrijstelling worden geregeld van artikel 2:10a, eerste lid. Aan deze gehele of gedeeltelijke vrijstelling kunnen voorschriften worden verbonden.

§ 2.2.1A.3 Bijkantoren en agenten van en verrichten van diensten door uitgevers van elektronisch geld met zetel in een andere lidstaat

Artikel 2:10e

1. Het is eenieder met zetel in een andere lidstaat verboden elektronisch geld uit te geven in Nederland.
2. Onverminderd het eerste lid, kan een uitgever van elektronisch geld met zetel in een andere lidstaat overgaan tot het verrichten van haar werkzaamheden vanuit een in Nederland gelegen bijkantoor, dan wel door middel van het verrichten van diensten naar Nederland, indien hij een door de toezichhoudende instantie van die lidstaat daartoe verleende vergunning heeft en de toezichhoudende instantie van de lidstaat waar zij haar zetel heeft, kennis heeft gegeven van het voornemen diensten te gaan verrichten naar Nederland dan wel werkzaamheden te gaan verrichten vanuit een in Nederland gelegen bijkantoor.
3. Onverminderd het eerste en tweede lid, kan een uitgever van elektronisch geld met zetel in een andere lidstaat, indien hij een door de toezichhoudende instantie van die lidstaat daartoe verleende vergunning heeft die deze werkzaamheden toelaat, door tussenkomst van een in Nederland werkzaam zijnde agent, overgaan tot het verlenen van betaaldiensten.

§ 2.2.1A.4 Uitgevers van elektronisch geld met zetel in een staat die geen lidstaat is

Artikel 2:10f

1. Het is een ieder met zetel in een staat die geen lidstaat is verboden:
 - a. in Nederland het bedrijf van uitgever van elektronisch geld uit te oefenen;
 - b. vanuit een in Nederland gelegen bijkantoor het bedrijf van uitgever van elektronisch geld uit te oefenen in een andere lidstaat.
2. Het eerste lid is niet van toepassing op financiële ondernemingen die voor het uitoefenen van het bedrijf van kredietinstelling een door de Nederlandsche Bank op grond van dit deel verleende vergunning hebben, voor zover het aan hen ingevolge die vergunning is toegestaan elektronisch geld uit te geven.
3. het eerste lid is niet van toepassing op uitgevers van elektronisch geld met zetel in een door Onze Minister aan te wijzen staat. Aan deze ontheffing kunnen voorwaarden worden verbonden.

M.

Artikel 2:11 wordt gewijzigd als volgt:

1. in het eerste lid vervalt de zinsnede "of elektronischgeldinstelling";
2. het tweede lid vervalt.
3. het derde lid wordt vernummerd tot tweede lid.

N

Artikel 2:12 wordt als volgt gewijzigd:

1. het vierde lid vervalt.
2. het vijfde en zesde lid worden vernummerd tot vierde en vijfde lid.

O

Artikel 2:19 vervalt.

P

Artikel 2:20 wordt gewijzigd als volgt:

1. in het eerste lid vervalt "of elektronischgeldinstelling".
2. Onder het schrappen van de aanduiding "1" voor het eerste lid, vervalt het tweede lid.

Q

Artikel 2:23 vervalt.

R

In **artikel 2:25**, tweede lid, en **artikel 2:26** wordt "bijlage I, onderdelen 2 tot en met 14, van de herziene richtlijn banken" vervangen worden door: bijlage I, onderdelen 2 tot en met 12 en 15, van de herziene richtlijn banken.

S

In **artikel 2:76**, eerste lid, wordt onder vervanging in onderdeel d van ";" of" door ";" en onder vervanging in onderdeel e van de punt door een puntkomma, na onderdeel e een onderdeel ingevoegd, luidende:

f. voor het uitoefenen van het bedrijf van betaalinstantie een door de Nederlandsche Bank op grond van dit deel verleende vergunning hebben, voor zover het aan hen ingevolge die vergunning is toegestaan te adviseren.

T

In **artikel 2:77**, eerste lid, wordt onder vervanging van in onderdeel c ";" of" door ";" en onder vervanging in onderdeel d van de punt door een puntkomma, na onderdeel d een onderdeel ingevoegd, luidende:

e. als betaaldienstverlener hun bedrijf uitoefenen vanuit een in Nederland gelegen bijkantoor of door middel van het verrichten van diensten naar Nederland, voorzover het aan hen ingevolge afdeling 2.2.2. is toegestaan te adviseren.

U

Na afdeling 2.3.1 wordt ingevoegd:

Afdeling 2.3.1A Uitoefenen van het bedrijf van elektronischgeldinstelling

§ 2.3.1A.1 Verrichten van diensten door een elektronischgeldinstelling naar een andere lidstaat

artikel 2:107a

1. Een elektronischgeldinstelling die voornemens is vanuit een bijkantoor in een andere lidstaat of door middel van het verrichten van diensten naar een andere lidstaat haar bedrijf uit te oefenen, gaat daar slechts toe over nadat zij kennis heeft gegeven van haar voornemen aan de Nederlandsche Bank.
2. Een elektronischgeldinstelling die voornemens is door tussenkomst van een agent, naar een andere lidstaat betaaldiensten te verlenen, gaat daar slechts toe over nadat zij kennis heeft gegeven van haar voornemen aan de Nederlandsche Bank.
3. Bij de in het eerste en tweede lid bedoelde kennisgeving verstrekt de elektronischgeldinstelling bij of krachtens algemene maatregel van bestuur te bepalen gegevens.
4. De Nederlandsche Bank verstrekt de in het derde lid bedoelde gegevens binnen een maand na ontvangst aan de toezichthoudende instantie van de andere lidstaat.
5. De Nederlandsche Bank gaat over tot inschrijving van het bijkantoor of de agent als bedoeld in het eerste of tweede lid, in het register, bedoeld in artikel 1:107, tenzij de toezichthoudende instantie van de andere lidstaat aan de Nederlandsche Bank heeft meegedeeld dat zij het vermogen heeft dat met de voorgenomen vestiging van het bijkantoor of door de inschakeling van de agent mogelijk in strijd met het recht zal worden gehandeld. Indien inschrijving op het tijdstip van ontvangst van de in de vorige volzin bedoelde mededeling reeds heeft plaatsgevonden, haalt de Nederlandsche Bank deze door.

V

In **artikel 3:3** wordt "en premiepensioeninstellingen" vervangen door: , premiepensioeninstellingen en uitgevers van elektronisch geld.

W

In **artikel 3:8**, **artikel 3:9**, eerste lid, en **artikel 3:10**, eerste lid, aanhef, wordt "entiteit voor risico-acceptatie" telkens vervangen door: elektronischgeldinstelling, entiteit voor risico-acceptatie.

X

In **artikel 3:15**, eerste lid, wordt "een clearinginstelling" vervangen door: clearinginstelling, elektronischgeldinstelling.

Y

In **artikel 3:16**, eerste en tweede lid, en **artikel 3:17**, eerste lid, wordt "entiteit voor risico-acceptatie" telkens vervangen door "elektronischgeldinstelling, entiteit voor risico-acceptatie".

Z

Artikel 3:18 wordt gewijzigd als volgt:

1. in het tweede lid wordt "entiteit voor risico-acceptatie" vervangen door: elektronischgeldinstelling, entiteit voor risico-acceptatie.
2. in het derde lid, onderdelen b en c, wordt "entiteit voor risico-acceptatie" telkens vervangen door: elektronischgeldinstelling, entiteit voor risico-acceptatie.

AA

Artikel 3:20a, eerste lid, komt te luiden:

Een betaaldienstverlener met zetel in een andere lidstaat of een uitgever van elektronisch geld met zetel in een andere lidstaat die zijn bedrijf uitoefent vanuit een in Nederland gelegen bijkantoor of door tussenkomst van een in Nederland werkzaam zijnde agent dan wel betaaldienstagent dan wel door middel van het verrichten van diensten naar Nederland, dient te beschikken over een door de toezichthoudende instantie van die lidstaat daartoe verleende vergunning.

AB

In **artikel 3:29**, eerste lid, wordt "entiteit voor risico-acceptatie" vervangen door "elektronischgeldinstelling, entiteit voor risico-acceptatie" en wordt "2:3b, lid, 2:5, tweede lid" vervangen door: 2:3b, tweede lid, 2:5, tweede lid, 2:10b, tweede lid.

AC

Artikel 3:29a komt te luiden:

1. Een betaalinstelling of een elektronischgeldinstelling stelt de geldmiddelen die worden of zijn ontvangen van betaaldienstgebruikers of andere betaalinstellingen of elektronischgeldinstellingen op een bij of krachtens algemene maatregel van bestuur bepaalde wijze zeker.
2. Een elektronischgeldinstelling stelt de geldmiddelen die worden of zijn ontvangen in ruil voor elektronisch geld dat is uitgegeven op een bij of krachtens algemene maatregel van bestuur bepaalde wijze zeker.

AD

Artikel 3:29b, eerste lid, komt te luiden:

Indien een betaalinstelling of elektronischgeldinstelling tevens werkzaamheden verricht die geen verband houden met het verlenen van betaaldiensten of, voor zover van toepassing, het uitgeven van elektronisch geld, kan de Nederlandsche Bank de betaalinstelling of elektronischgeldinstelling verplichten die werkzaamheden te doen verrichten door een aparte rechtspersoon indien het verrichten van die werkzaamheden afbreuk doet of dreigt te doen aan:

- a. de financiële soliditeit van de betaalinstelling of de elektronischgeldinstelling, of
- b. het toezicht op de naleving van deze wet.

AE

Artikel 3:29c wordt als volgt gewijzigd:

1. In het eerste en tweede lid wordt “betaalinstelling” telkens vervangen door: betaalinstelling of elektronischgeldinstelling.
2. Onder vernummering van het derde lid tot vierde lid, wordt een lid ingevoegd:
3. Geldmiddelen die door een elektronischgeldinstelling of een instelling die is vrijgesteld op grond van artikel 2:10d, zijn ontvangen in ruil voor elektronisch geld, zijn in afwijking van [artikel 1:1](#), geen opvorderbare gelden.
3. In het vierde lid wordt “betaalinstellingen” vervangen door: betaalinstellingen of elektronischgeldinstellingen.

AF

Artikel 3:34 komt te luiden:

Elektronischgeldinstellingen geven geen elektronisch geld uit via agenten.

AG

Artikel 3:35 komt te vervallen.

AH

In **artikel 3:39** vervalt het derde lid.

AI

Na **artikel 3:39** wordt ingevoegd:

Artikel 3:39a

De artikelen 3:29a, 3:29b, 3:29c en 3:34 zijn van overeenkomstige toepassing op betaaldienstverleners met zetel in een andere lidstaat en uitgevers van elektronisch geld met zetel in een andere lidstaat die vanuit een bijkantoor dan wel door middel van het verrichten van diensten in Nederland hun bedrijf uitoefenen.

AJ

In **artikel 3:43**, eerste lid, wordt “3:32, 3:34, 3:36 en 3:38” vervangen door: 3:32, 3:36, 3:38 en 3:108a.

AK

In **artikel 3:53**, eerste lid, wordt “een clearinginstelling” vervangen door: een clearinginstelling, een elektronischgeldinstelling.

AL

Artikel 3:57 wordt gewijzigd als volgt:

1. In het eerste lid wordt “clearinginstelling” vervangen door: clearinginstelling, elektronischgeldinstelling.
2. In het tweede lid wordt “clearinginstellingen” vervangen door: clearinginstellingen, elektronischgeldinstellingen.

3. In het derde lid wordt "clearinginstelling" vervangen door: clearinginstelling, elektronischgeldinstelling.

AM

In **artikel 3:71**, eerste lid, wordt "clearinginstelling" vervangen door: clearinginstelling, elektronischgeldinstelling.

AN

In **artikel 3:72**, eerste lid, wordt "een clearinginstelling" vervangen door: betaalinstelling, clearinginstelling, elektronischgeldinstelling.

AO

Artikel 3:74b komt te luiden:

1. een betaalinstelling die naast het verlenen van betaaldiensten tevens andere werkzaamheden verricht, voert een afzonderlijke boekhouding voor de betaaldiensten.
2. een elektronischgeldinstelling die naast de uitgifte van elektronisch geld of het verlenen van betaaldiensten andere werkzaamheden verricht, voert een afzonderlijke boekhouding voor de uitgifte van elektronisch geld en voor het verlenen van betaaldiensten.

AP

In **artikel 3:88**, eerste lid, wordt "een clearinginstelling" vervangen door: een betaalinstelling, een clearinginstelling, een elektronischgeldinstelling.

AQ

Na **artikel 3:108** wordt een artikel ingevoegd:

Artikel 3:108a

1. Eenieder die voornemens is een gekwalificeerde deelneming in een elektronischgeldinstelling met zetel in Nederland te verwerven of te vervreemden, of om een dergelijke gekwalificeerde deelneming te vergroten of te verminderen, waardoor het percentage van het door hem gehouden kapitaal of de door hem gehouden stemrechten 20 %, 30 % of 50 % zou bereiken, onderschrijven of overschrijden, of waardoor de instelling voor elektronisch geld een dochteronderneming zou worden of niet langer een dochteronderneming zou zijn, brengt de Nederlandsche Bank op de hoogte van zijn intentie, alvorens deze verwerving, vervreemding, verhoging of verlaging plaatsvindt.
2. De kandidaat-verwerver verstrekt de Nederlandsche Bank informatie over de grootte van de voorgenomen deelneming en de relevante informatie bedoeld in artikel 19 bis, lid 4, van Richtlijn 2006/48/EG.
3. Indien de door de in het tweede lid bedoelde personen uitgeoefende invloed een prudente en gezonde bedrijfsvoering van de instelling zou kunnen belemmeren, maakt de toezichthouder haar bezwaren hiertegen kenbaar of neemt ze andere passende maatregelen om aan deze toestand een einde te maken. Die maatregelen kunnen bindende aanwijzingen, sancties tegen bestuurders of

managers of de schorsing van de uitoefening van de stemrechten die verbonden zijn aan de aandelen welke door de betrokken aandeelhouders of vennoten worden gehouden, omvatten. Soortgelijke maatregelen zijn van toepassing op natuurlijke of rechtspersonen die de in dit lid bedoelde verplichting inzake voorafgaande kennisgeving niet naleven.

4. Wanneer een deelneming wordt verworven ondanks bezwaar van de Nederlandsche Bank, kan deze bepalen, onverminderd andere te treffen sancties, dat de uitoefening van de stemrechten van de verkrijger wordt geschorst of dat de uitgebrachte stemmen nietig zijn of nietig verklaard kunnen worden.

AR

Het opschrift van afdeling 3.5.1. komt te luiden:

Afdeling 3.5.1 Bijzondere maatregelen ten aanzien van banken, beleggingsondernemingen, betaalinstanties en elektronischgeldinstellingen.

AS

In **artikel 3:111b**, wordt na het tweede lid een lid toegevoegd, luidende:

3. Het eerste en tweede lid zijn van overeenkomstige toepassing op elektronischgeldinstellingen die door tussenkomst van een agent betaaldiensten verlenen.

AT

Het opschrift van afdeling 3.6.1a komt te luiden:

Afdeling 3.6.1a Betaalinstanties in een groep en elektronischgeldinstellingen in een groep

AU

In **artikel 3:273a** wordt "een betaalinstantie" vervangen door "een betaalinstantie of een elektronischgeldinstelling" en wordt "de betaalinstantie" vervangen door: de betaalinstantie respectievelijk de elektronischgeldinstelling.

AV

Het opschrift van afdeling 3.6.2 komt te luiden:

Afdeling 3.6.2 Geconsolideerd toezicht op beleggingsondernemingen, betaalinstanties, elektronischgeldinstellingen en kredietinstellingen.

AW

Onder vernummering van de leden 4 en 5 tot 5 en 6 wordt in **artikel 3:278** een lid ingevoegd, luidende:

4. Het eerste lid is van overeenkomstige toepassing op elektronischgeldinstellingen die dochteronderneming zijn van een Nederlandse moederkredietinstelling voor zover het betreft het toezicht op de naleving van artikel 3:57, eerste en tweede lid.

AX

In **artikel 4:8**, vierde lid, wordt "premiepensioeninstellingen" vervangen door:
premiepensioeninstellingen en uitgevers van elektronisch geld.

AY

In **artikel 4:12** wordt na het vijfde lid, een lid ingevoegd:

6. Artikel 4:13 is niet van toepassing op uitgevers van elektronisch geld.

AZ

In **artikel 4:27**, eerste lid, wordt "clearinginstelling" vervangen door: clearinginstelling,
elektronischgeldinstelling.

BA

Artikel 4:31 komt te luiden:

1. Elektronisch geld kan uitsluitend worden uitgegeven tegen de nominale waarde in ruil voor ontvangen geld.
2. Het is verboden om aan een houder van elektronisch geld voordelen toe te kennen die samenhangen met de lengte van de periode dat die houder het elektronisch geld aanhoudt.
3. Geldmiddelen die door een financiële onderneming worden ontvangen met de intentie deze om te wisselen voor elektronisch geld, moeten direct worden omgewisseld voor elektronisch geld.
4. Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur kunnen regels worden gesteld met betrekking tot de omwisseling bedoeld in het derde lid.

BB

Na artikel 4:31 wordt een artikel ingevoegd:

Artikel 4:31a

1. Uitgevers van elektronisch geld betalen de nominale waarde van het aangehouden elektronisch geld terug wanneer de houder van het elektronisch geld daarom verzoekt.
2. Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur kunnen regels worden gesteld met betrekking tot de terugbetaling bedoeld in het eerste lid. Deze regels betreffen in elk geval de kosten die door de uitgever van elektronisch geld in rekening kunnen worden gebracht en de kenbaarheid van de terugbetalingsvoorwaarden.
3. Onverminderd het eerste en tweede lid zijn de terugbetalingsvoorwaarden van personen die een betaling met elektronisch geld aanvaarden, vastgelegd in een contractueel beding tussen de uitgever van elektronisch geld en die personen.

BC

De bijlage bij artikel 1:79 wordt als volgt gewijzigd:

1. In het Deel Markttoegang financiële ondernemingen wordt in numerieke volgorde ingevoegd:
 - 2: 10a, eerste lid,
 - 2: 10e, eerste lid,
 - 2: 10f, eerste lid,

2:107, eerste en tweede lid.

2. In het Deel Prudentieel toezicht financiële ondernemingen wordt "3:29a" vervangen door "3:29a, eerste en tweede lid" en wordt "3:29b" vervangen door "3:29b, eerste en tweede lid" en wordt "3:29c, eerste lid" vervangen door "3:29c, eerste lid en vierde lid, onder a" en wordt "3:74b" vervangen door: 3:74b, eerste en tweede lid.

BD

De bijlage bij artikel 1:80 wordt als volgt gewijzigd:

1. In het Deel Markttoegang financiële ondernemingen wordt in numerieke volgorde ingevoegd:

2:10a, eerste lid,

2:10e, eerste lid,

2:10f, eerste lid,

2:107, eerste en tweede lid.

2. In het Deel Prudentieel toezicht financiële ondernemingen wordt "3:29a" vervangen door "3:29a, eerste en tweede lid" en wordt "3:29b" vervangen door "3:29b, eerste en tweede lid" en wordt "3:29c, eerste lid" vervangen door "3:29c, eerste lid en vierde lid, onder a" en wordt "3:74b" vervangen door: 3:74b, eerste en tweede lid.

Artikel II Wijziging van het Burgerlijk Wetboek

In **artikel 360**, eerste lid van boek 2 van het Burgerlijk Wetboek wordt "en betaalinstanties als bedoeld in artikel 1:1 van de Wet op het financieel toezicht" vervangen door: , betaalinstanties als bedoeld in artikel 1:1 van de Wet op het financieel toezicht en elektronischgeldinstanties als bedoeld in artikel 1:1 van de Wet op het financieel toezicht.

Artikel III Wijzigingen in de Wet op de economische delicten

In **artikel 1**, onder 2°, van de Wet op de economische delicten, wordt in de opsomming van artikelen uit de Wet op het financieel toezicht, "2:8, eerste lid" vervangen door: 2:8, eerste lid, 2:10a, eerste lid, 2:10e, eerste lid, 2:10f, eerste lid.

Artikel IV

Artikel 7 van de Wet ter voorkoming van witwassen en financieren terrorisme wordt als volgt gewijzigd:

1. In het eerste lid, onderdeel c, onder 1°, wordt "€ 150" vervangen door: € 250.

2. Na het derde lid, wordt een nieuw lid ingevoegd:

4. Voor nationale betalingstransacties wordt het in het eerste lid genoemde bedrag van € 250 verdubbeld.

Artikel V

1. Onder instelling voor elektronisch geld wordt voor de toepassing van dit artikel verstaan: een rechtspersoon of natuurlijke persoon die voor 30 april 2011 een vergunning heeft verkregen van de Nederlandsche Bank om het bedrijf van elektronischgeldinstelling te kunnen uitoefenen.
2. Onder vrijgestelde uitgever van elektronisch geld wordt voor de toepassing van dit artikel verstaan: een rechtspersoon of natuurlijke persoon die vanaf een tijdstip gelegen voor 30 april 2011 in overeenstemming met de Wet op het financieel toezicht zoals deze luidde voor die datum zonder daartoe over een vergunning van de Nederlandsche Bank te beschikken, het bedrijf van elektronischgeldinstelling uitoefent.
3. Instellingen voor elektronisch geld mogen voorafgaande aan 30 oktober 2011 hun bedrijf uitoefenen in overeenstemming met de bepalingen uit deel 2 en deel 3 van de Wet op het financieel toezicht, zoals die wet luidde tot 30 april 2011.
4. De Nederlandsche Bank kan besluiten instellingen voor elektronisch geld automatisch een vergunning als bedoeld in artikel 2:10b van de Wet op het financieel toezicht te verstrekken indien zij naar haar oordeel over voldoende bewijs beschikt dat de betreffende instelling voldoet aan de vereisten die zijn opgenomen in artikel 2:10b van de Wet op het financieel toezicht.
5. Het derde lid laat onverlet dat de in het derde lid bedoelde rechtspersonen een vergunning als bedoeld in artikel 2:10b van de Wet op het financieel toezicht kunnen aanvragen.
6. Vrijgestelde uitgevers van elektronisch geld dienen uiterlijk op 30 april 2012 in het bezit te zijn van een vergunning op grond van artikel 2:10b van de Wet op het financieel toezicht of te voldoen aan de vrijstelling in artikel 2:10d van de Wet op het financieel toezicht. Op hen blijft tot 30 april 2012 deel 2 en deel 3 van de Wet op het financieel toezicht van toepassing zoals deze wet luidde voor 30 april 2011.

Artikel VI

Deze wet treedt in werking één dag na plaatsing in het Staatsblad en de artikelen I en V werken terug tot en met 30 april 2011.

MEMORIE VAN TOELICHTING

Algemeen deel

Algemeen

Dit wetsvoorstel bevat de implementatie van de Richtlijn 2009/110/EG van het Europees parlement en de raad van 16 september 2009 betreffende de toegang tot, de uitoefening van en het prudentieel toezicht op de werkzaamheden van instellingen voor elektronisch geld, tot wijziging van de Richtlijnen 2005/60/EG en 2006/48/EG en tot intrekking van Richtlijn 2000/46/EG (verder te noemen: richtlijn 2009/110/EG).

Aanpassingen op hoofdlijnen

Richtlijn 2009/110/EG vervangt de oude elektronischgeldrichtlijn, richtlijn 2000/46/EG. Uit de evaluatie van de oude elektronischgeldrichtlijn kwamen enkele punten naar voren die er debet aan zijn geweest dat de elektronisch geldmarkt zich minder goed ontwikkeld heeft dan aanvankelijk werd verondersteld en die bovendien technologische innovatie hebben gehinderd. Met de aanvaarding van de richtlijn betaaldiensten (Richtlijn 2007/64/EG van het Europees Parlement en de Raad van 13 november 2007 betreffende betalingsdiensten in de interne markt, Pb 2007 L319), waarin gestreefd wordt naar een interne markt voor betalingsverkeer, werd de tijd daarom ook rijp geacht voor een herziening van de elektronischgeldrichtlijn.

Een belangrijke aanpassing betreft de prudentiële regeling voor elektronischgeldinstellingen. De Europese Commissie is na de evaluatie van de oude elektronisch geldrichtlijn van mening, dat de prudentiële vereisten zoals deze golden te ver gingen in vergelijking met het risico dat aan de activiteit, uitgifte van elektronisch geld, is verbonden. Streven was om de prudentiële regeling zodanig aan te passen, dat het voor nieuwkomers aantrekkelijk is om de elektronisch geldmarkt te betreden. Tegelijkertijd moeten de elektronischgeldinstellingen voor consumenten wel veilig zijn, terwijl toch ook innovatie een kans moet krijgen. Concreet is de prudentiële regeling zoveel mogelijk in lijn gebracht met de prudentiële regeling voor betaalinstanties. Een elektronischgeldinstelling is dan ook niet langer opgenomen in de definitie van "kredietinstelling". Aangepast in de nieuwe elektronisch geldrichtlijn zijn de bepalingen over startkapitaal en eigen vermogen. Verder krijgen elektronischgeldinstellingen ook de mogelijkheid om naast de uitgifte van elektronisch geld nog andere bedrijfsactiviteiten te ontplooien. Wel zijn elektronisch geldinstellingen dan verplicht om het bedrag dat in hun beheer is als tegenwaarde voor het uitgegeven elektronisch geld apart te administreren van de geldmiddelen die worden gebruikt voor andere bedrijfsactiviteiten. Er worden aan elektronischgeldinstellingen, net als aan betaalinstanties, geen liquiditeitseisen meer gesteld.

De voorwaarden waaronder een elektronischgeldinstelling een ontheffing kan krijgen zijn ook aangepast. Deze stemmen voortaan grotendeels overeen met de voorwaarden waaraan betaalinstanties moeten voldoen om een ontheffing te krijgen.

Het lijkt uiteindelijk de bedoeling van de Europese Commissie te zijn, om op termijn de betaalinstantie en de elektronischgeldinstelling te integreren tot één instelling.

Verder is zowel de definitie van elektronisch geld als het toepassingsbereik van de richtlijn elektronisch geld verduidelijkt. De definitie van elektronisch geld is in de nieuwe elektronisch geldrichtlijn technisch neutraal; zowel geld op een plastic kaart als elektronisch geld dat is opgeslagen op een centrale server kan binnen de reikwijdte van de definitie vallen.

Beoogd is om (internet-)bankrekeningen niet onder de definitie van elektronisch geld te scharen. Elektronisch geld opgeslagen op een elektronischgeldrekening zal normaliter niet via een bankoverschrijving naar een andere bankrekening kunnen worden overgemaakt maar als betaalmiddel ingezet worden via een decentraal betaalsysteem. Gelden die uitgegeven zijn door een elektronischgeldinstelling, worden daarnaast niet aangemerkt als een deposito en vallen niet onder het depositogarantiestelsel.

Het uitgeven van elektronisch geld mag niet plaatsvinden via agenten. Wel kunnen agenten van een elektronisch geldinstelling betaaldiensten verrichten. Een uitgever van elektronisch geld die gevestigd is in een niet-lidstaat, kan in Nederland alleen elektronisch geld uitgeven via een dochtermaatschappij die gevestigd is in een EU-lidstaat en daar een vergunning heeft verkregen om elektronisch geld te kunnen uitgeven. Hetzelfde geldt voor door een uitgever van elektronisch geld verleende betaaldiensten. Daarmee komen uitgevers van elektronisch geld in een met betaaldienstverleners vergelijkbare positie. Betaaldienstverleners die in een niet-lidstaat gevestigd zijn, kunnen uitsluitend betaaldiensten verlenen in een lidstaat via een dochter die gevestigd is in een lidstaat en daar ook een vergunning heeft verkregen om betaaldiensten te kunnen verlenen. Tot slot zijn de drempelbedragen waarbij identificatie in het kader van de antiwitwasregeling nodig is, verhoogd en meer in lijn gebracht met de bedragen die gelden voor het van toepassing zijn van een vereenvoudigde administratieve procedure.

Lidstaatopties

In richtlijn 2009/110/EG is een aantal lidstaatopties opgenomen. Dit zijn bepalingen waarbij het aan de lidstaten is om de precieze invulling ervan te kiezen. Op deze punten kan het regime voor elektronisch geldinstellingen per lidstaat dan ook verschillen. Hier kunnen beleidsmatige overwegingen aan ten grondslag liggen. Voor instellingen die gebruik wensen te maken van een Europees paspoort kan het lastig zijn als er in de diverse lidstaten verschillende regels gelden. Dit is een element dat heeft meegewogen bij de invulling van de lidstaatopties zoals deze in dit voorstel worden gepresenteerd. Verder is bij de invulling van de lidstaatopties in dit implementatiewetsvoorstel zoveel mogelijk aangesloten bij de regeling die al geldt voor betaalinstantellingen. Omdat beide soorten instellingen zoveel overeenkomsten hebben, is het op termijn zeker denkbaar dat het regime voor betaalinstantellingen en het regime voor elektronischgeldinstellingen wordt samengevoegd, zodat voortaan nog maar één vergunning hoeft te worden verkregen. Een oordeel over deze mogelijke ontwikkeling zal naar verwachting deel uitmaken van de evaluatie van beide regimes door de Europese Commissie in 2012. Tot slot is ook gezocht naar evenwicht tussen het bieden van voldoende ruimte voor innovatie en een aantrekkelijk vestigingsklimaat enerzijds en afdoende consumentenbescherming anderzijds.

Hierna worden alle lidstaatopties aangestipt. De invulling die Nederland eraan heeft gegeven wordt kort toegelicht.

Lidstaatoptie 1

In artikel 1, derde lid, van richtlijn 2009/110/EG hebben de lidstaten de keuze gekregen om aan instellingen als bedoeld in artikel 2 van richtlijn 2006/48/EG (muv de instellingen genoemd in het eerste en tweede streepje van dat artikel, te weten de centrale banken van de lidstaten en postcheque- en girodiensten) geheel of gedeeltelijk ontheffing te verlenen van het verbod om elektronisch geld uit te geven. Aangezien er geen postcheque- en girodiensten bestaan die krachtens nationale wetgeving gemachtigd zijn om betaaldiensten aan te bieden of elektronisch geld uit te geven, hoeft hieromtrent in dit wetsvoorstel niets bepaald te worden. Verder gaat het in Nederland om de Nederlandse Investeringsbank voor Ontwikkelingslanden NV, de NV Noordelijke Ontwikkelingsmaatschappij, de NV Industriebank Limburgs Instituut voor Ontwikkeling en Financiering en de Overijsselse Ontwikkelingsmaatschappij NV. Deze instellingen zijn geen kredietinstelling in de zin van de Wet op het financieel toezicht; op grond van artikel 1:2, eerste lid, van de Wet op het financieel toezicht, vallen deze instellingen al buiten de reikwijdte van het overgrote deel van de Wet op het financieel toezicht. Het is daarom niet nodig om een additionele bepaling op te nemen om aan deze lidstaatoptie invulling te geven.

Lidstaatoptie 2

In artikel 3, derde lid, zesde alinea van richtlijn 2009/110/EG hebben de lidstaten de mogelijkheid om te bepalen dat elektronischgeldinstellingen die ook nog andere bedrijfsactiviteiten hebben, geen melding hoeven te maken van het feit dat een persoon een gekwalificeerde deelneming verwerft in deze elektronisch geldinstelling. Ook de sancties die op het niet melden staan, zouden dan niet van toepassing hoeven te zijn. De lidstaten kunnen ook bepalen dat een dergelijke ontheffing verleend kan worden door de bevoegde autoriteiten. Wij hebben niet van deze optie gebruik gemaakt, omdat dit de suggestie zou kunnen wekken dat er situaties zouden kunnen bestaan waarin afgezien kan worden van een toets door de toezichthouder.

Lidstaatoptie 3

In artikel 5, vijfde lid, van richtlijn 2009/110/EG, is opgenomen dat de bevoegde autoriteiten kunnen verlangen dat de elektronisch geldinstelling voor elektronisch geld een eigen vermogen aanhoudt dat tot 20 % hoger of tot 20 % lager is dan het bedrag dat berekend is met toepassing van de gekozen berekeningsmethode. Van deze lidstaatoptie wordt gebruik gemaakt. Uitwerking vindt plaats in het Besluit prudentiële regels Wft.

Lidstaatoptie 4

De lidstaten kunnen besluiten om de voorgeschreven berekeningsmethoden niet toe te passen als de elektronisch geldinstelling valt onder geconsolideerd toezicht op de moederkredietinstelling en voldaan is aan de voorwaarden die gesteld worden in artikel 69 van richtlijn 2006/48/EG. Van deze lidstaatoptie is gebruik gemaakt.

Lidstaatoptie 5

Elektronisch geldinstellingen die geldmiddelen ontvangen moeten deze veilig stellen met toepassing van artikel 9 van de richtlijn betaaldiensten (verder te noemen: safeguardingsregeling). Dat geldt

ook als een elektronische geldinstelling nog andere bedrijfsactiviteiten heeft. Het deel van de geldmiddelen dat is bestemd voor betalingstransacties nu of in de toekomst moet dan worden veilig gesteld. Het is de lidstaten toegestaan om voor situaties waarin op voorhand onduidelijk is welk deel van de geldmiddelen uiteindelijk bestemd is voor toekomstige betalingstransacties, toe te staan dat hier een schatting van wordt gemaakt aan de hand van historische gegevens. Van deze lidstaatoptie is gebruik gemaakt.

Lidstaatoptie 6

In richtlijn 2009/110/EG is bepaald wat moet worden verstaan onder “veilige activa met een lage risicograad”. In buitengewone omstandigheden en wanneer dit voldoende gemotiveerd is, mogen de bevoegde autoriteiten bepalen welke van deze activa niet langer als veilig met een lage risicograad mag worden bestempeld voor de toepassing van de zogenoemde safeguardingsregeling. Van deze lidstaatoptie wordt gebruik gemaakt. Deze zal worden uitgewerkt in het Besluit prudentiële regels Wft.

Lidstaatoptie 7

In artikel 7, derde lid, van richtlijn 2009/110/EG is opgenomen dat artikel 9 van de richtlijn betaaldiensten van toepassing is op betaaldiensten die geen verband houden met de uitgifte van elektronisch geld. In het vierde lid van artikel 9 van de richtlijn betaaldiensten is de optie opgenomen dat de lidstaten de zogenoemde safeguardingsregeling kunnen beperken tot betaalrekeningen die individueel een bedrag van 600 euro te boven gaan. Van deze lidstaatoptie is vanuit een oogpunt van consumentenbescherming geen gebruik gemaakt.

Lidstaatoptie 8

In artikel 7, vierde lid, van richtlijn 2009/110/EG is opgenomen dat de lidstaten zelf mogen kiezen welke van de in artikel 9 van de richtlijn betaaldiensten genoemde methoden door de elektronischgeldinstellingen moet worden gebruikt voor de bescherming van de geldmiddelen. Wij zullen deze lidstaatoptie op eenzelfde wijze invullen als voor betaalinstellingen. Uitwerking daarvan vindt plaats in het Besluit prudentiële regels Wft.

Lidstaatoptie 9

De lidstaten kunnen bepalen dat de geheimhoudingsregeling zoals deze geldt voor kredietinstellingen, ook van toepassing is op elektronischgeldinstellingen. Aan deze lidstaatoptie is al gevolg gegeven, omdat de geheimhoudingsregeling zoals deze geldt voor (medewerkers van) kredietinstellingen al is opgenomen in afdeling 1.5.1 van de Wet op het financieel toezicht.

Lidstaatoptie 10

In artikel 9, eerste lid, eerste alinea van richtlijn 2009/110/EG is opgenomen dat de lidstaten onder voorwaarden geheel of gedeeltelijk ontheffing kunnen verlenen aan kleine elektronisch geldinstellingen. In het onderhavige wetsvoorstel is in artikel 2:10d een wettelijke basis opgenomen op grond waarvan een vrijstelling voor kleine elektronisch geldinstellingen kan worden vormgegeven in een ministeriële regeling. Dit is de Vrijstellingsregeling Wft. De intentie is om van

deze lidstaatoptie gebruik te maken. De vrijgestelde instellingen moeten dan wel aan een paar voorwaarden blijven voldoen (zie ook de toelichting onder lidstaatoptie 11 hierna).

Lidstaatoptie 11

In artikel 9, eerste lid, derde alinea, van richtlijn 2009/110/EG is opgenomen dat de lidstaten de vrijstelling die verleend kan worden desgewenst kunnen koppelen aan bijkomende voorwaarden, inhoudende een maximale opslagcapaciteit op het betaalinstrument of de betaalrekening van de consument waar het elektronisch geld is opgeslagen. Wij stellen voor van deze lidstaatoptie gebruik te maken. De ratio achter de vrijstelling van instellingen is dat deze instellingen over het algemeen klein beginnen en dan nog niet te veel kosten moeten maken. Dat is de reden om een wat soepeler regime toe te passen op deze kleine instellingen. De Nederlandsche Bank houdt risico-georiënteerd toezicht op de sector. Dit houdt in de praktijk in, dat er relatief veel aandacht uit zal gaan naar instellingen waarbij eventuele malversaties een grote impact hebben op de maatschappij of op de financiële stabiliteit in Nederland. Over het algemeen zullen dit niet vaak beginnende elektronischgeldinstellingen zijn. Om toch het risico voor de klanten van deze vrijgestelde kleine elektronischgeldinstellingen beperkt te houden, is besloten om wel de zogenoemde regeling voor het veiligstellen van gelden van toepassing te verklaren en tevens de vrijstelling te koppelen aan een maximumopslagcapaciteit van elektronisch geld. Wij stellen voor de vrijstelling te koppelen aan een maximumopslagcapaciteit van 50 euro.

In een later stadium, als de vrijgestelde elektronischgeldinstellingen zouden groeien en hun marktaandeel ook groter wordt, of als ze per drager een groter bedrag aan elektronisch geld willen kunnen opslaan, vallen ze buiten de vrijstelling en moet er een vergunning aangevraagd worden.

Lidstaatoptie 12

In artikel 9, vierde lid, van richtlijn 2009/110/EG is opgenomen dat de lidstaten kunnen bepalen dat een elektronisch geldinstelling met een ontheffing uitsluitend bepaalde van de in artikel 6, eerste lid, van richtlijn 2009/110/EG opgesomde activiteiten mag ontplooien. Het is vooralsnog niet de bedoeling van deze lidstaatoptie gebruik te maken.

Lidstaatoptie 13

De lidstaten kunnen bepalen dat een instelling voor elektronisch geld automatisch een vergunning krijgt indien de bevoegde autoriteiten over voldoende bewijs beschikken dat de betreffende instelling voldoet aan de eisen die gesteld worden aan het startkapitaal en het eigen vermogen. Wij stellen voor van deze optie gebruik te maken, daar dit veel administratieve lasten kan besparen aan bestaande elektronischgeldinstellingen.

Lidstaatoptie 14

In artikel 19, tweede lid, van richtlijn 2009/110/EG is een wijziging opgenomen van artikel 11, vijfde lid, onder d, van richtlijn 2005/60/EG. Laatstgenoemd artikel geeft de situaties aan waarin het is toegestaan om geen klantenonderzoekprocedure toe te passen als bedoeld in artikel 8 van richtlijn 2005/60/EG. Een van deze situaties is het geval waarin sprake is van een niet-heroplaadbare drager van elektronisch geld, waarop niet meer dan 250 euro kan worden opgeslagen.

Als lidstaatoptie is opgenomen dat de lidstaten ervoor kunnen kiezen om het genoemde bedrag van 250 euro op te hogen naar maximaal 500 euro. Wij hebben de intentie van deze lidstaatoptie gebruik te maken. Het zorgt ervoor dat de versoepeling van de eisen die in artikel 7B:521 van het Burgerlijk Wetboek worden gesteld aan niet-heroplaadbare betaalinstrumenten die voor nationale betaaltransacties worden gebruikt, niet teniet wordt gedaan door het verplicht moeten uitvoeren van een klantenonderzoekprocedure.

Consultatie

PM

Administratieve lasten en uitvoeringslasten

De Europese Commissie heeft aangegeven dat het voorstel tot vereenvoudiging zorgt van administratieve procedures voor overheidsinstanties en voor particulieren. Dat komt voornamelijk omdat aansluiting is gezocht bij de regeling die van toepassing is op betaalinstellingen. Voor instellingen die momenteel zijn vrijgesteld is de overgang naar de nieuwe regeling een verzwarende van de last in de situatie waarin zij niet langer onder de nieuw geformuleerde vrijstellingsregeling kunnen vallen en dus een vergunning moeten aanvragen. Verder bestaat er een verzwarende van administratieve lasten in de regeling die geldt met betrekking tot slapende rekeningen. Dat zijn rekeningen waarop elektronisch geld is geadministreerd, waarop mogelijk door de houder van het elektronisch geld geen beroep meer wordt gedaan. In de nieuwe regeling is bepaald dat dergelijke gelden moeten worden aangehouden en door de uitgever van het elektronisch geld niet kunnen worden aangewend voor andere doeleinden, ook niet op langere termijn.

De aangepaste prudentiële regeling zorgt daarentegen weer voor verlichting van de administratieve lasten.

Budgettaire paragraaf

Door de versoepeling van het prudentiële regime is de verwachting dat de Nederlandsche Bank in beginsel minder tijd en geld kwijt is aan het toezicht op elektronischgeldinstellingen.

De Autoriteit Financiële Markten zal op de regeling voor terugbetaling van elektronisch geld toezicht gaan houden. De verwachting is vooralsnog niet dat het aantal elektronischgeldinstellingen in Nederland door de herziene richtlijn sterk zal gaan toenemen. Daardoor blijft de markt vrij overzichtelijk, ook voor de toezichthouders, en is het niet onze verwachting dat er een grote toename of afname in toezichts- of handhavingskosten zal plaatsvinden.

Artikelsgewijze deel van de toelichting

Artikel 1, onderdeel A (wijziging van artikel 1:1 van de Wet op het financieel toezicht)

In dit onderdeel wordt een aantal definities opgenomen en bestaande definities gewijzigd.

Een elektronischgeldinstelling is een instelling die een vergunning heeft om dit bedrijf uit te oefenen.

De definitie van elektronisch geld is aangepast. De reikwijdte van de definitie strekt zich uit zowel tot elektronisch geld dat is opgeslagen op een betaalinstrument (bijvoorbeeld een plastic kaart) in

het bezit van de klant als tot elektronisch geld dat op afstand is opgeslagen op een server en dat kan worden beheerd door de klant via een specifieke rekening voor elektronisch geld.

De bedoeling was om in de nieuwe elektronisch geldrichtlijn te komen tot een technisch neutrale definitie van elektronisch geld. Alle situaties waarin een betalingsdienstaanbieder een voorafbetaalde opgeslagen waarde uitgeeft in ruil voor geld, waarbij die waarde wordt geaccepteerd door derden, moeten worden begrepen onder elektronisch geld.

Opgenomen is de definitie van "uitgever van elektronisch geld". Daarbij is niet letterlijk de definitie uit richtlijn 2009/110 overgenomen, maar is aangesloten bij de werkzaamheid die kenmerkend is voor een uitgever van elektronisch geld. Hiervoor is gekozen, omdat deze definitie beter aansluit bij de structuur van de Wet op het financieel toezicht.

Een uitgever van elektronisch geld is te kwalificeren als financiële dienstverlener. Om deze reden was het niet nodig om de categorie "uitgever van elektronisch geld" nog toe te voegen aan de definitie van financiële onderneming. Een financiële dienstverlener is immers ook al een financiële onderneming.

Artikel 1, onderdeel B (wijziging artikel 1:2 van de Wet op het financieel toezicht)

In dit onderdeel wordt aan artikel 1:2 van de Wet op het financieel toezicht een derde lid toegevoegd. Het resultaat van de wijziging is dat indien de Europese Centrale bank, of centrale banken van lidstaten betaaldiensten verlenen dan wel elektronisch geld uitgeven, de regels uit het prudentiële deel van de Wet op het financieel toezicht niet op hen van toepassing zijn, tenzij ze deze activiteiten ontplooiën uit commerciële overwegingen (en dus niet in hun hoedanigheid van monetaire of andere publieke autoriteit).

Artikel 1, onderdeel C (wijziging van het opschrift van paragraaf 1.1.2.2 van de Wet op het financieel toezicht)

Door deze wijziging wordt beter weergegeven dat in paragraaf 1.1.2.2 ook bepalingen met betrekking tot elektronischgeldinstellingen zijn opgenomen.

Artikel 1, onderdeel D (wijziging van artikel 1:5 van de Wet op het financieel toezicht)

In dit onderdeel wordt de reikwijdte van de regelgeving die betrekking heeft op de uitgifte van elektronisch geld beperkt.

In artikel 1:5, onderdeel a, is geregeld dat monetaire waarde die is opgeslagen op voorafbetaalde instrumenten met bepaalde beperkte gebruiksmogelijkheden niet onder de reikwijdte van de regeling valt. Het gaat hierbij om twee soorten van beperkt gebruik. Er zijn instrumenten die door de houder van het elektronisch geld alleen kunnen worden gebruikt om goederen en zaken te kopen bij de uitgever van het elektronisch geld of bij een beperkt netwerk van dienstverleners. Een voorbeeld hiervan is bijvoorbeeld een klantenkaart van een bepaalde winkel. Als het echter gaat om een kaart die in diverse soorten winkels kan worden gebruikt, waarbij het de bedoeling is dat het netwerk van winkels voortdurend aangroeit, dan valt een dergelijke kaart niet onder de vrijstelling van artikel 1:5, onder a.

Daarnaast valt ook niet onder de reikwijdte van de regelgeving een beperkt gebruik in die zin, dat er met het elektronisch geld slechts een beperkte reeks goederen of diensten aangeschaft kan worden. Daarbij kan dan bijvoorbeeld gedacht worden aan tankkaarten, kaarten voor openbaar vervoer en maaltijdvouchers.

In artikel 1:5, onderdeel b, is opgenomen dat monetaire waarde die wordt gebruikt om betalingstransacties te verrichten die zijn vrijgesteld op grond van artikel 1:5a, tweede lid, onderdeel I, buiten de reikwijdte van regeling inzake elektronisch geld valt. In de praktijk gaat het hier om diensten of goederen die met bijvoorbeeld een mobiele telefoon worden gekocht en ook aan deze mobiele telefoon worden geleverd of via deze mobiele telefoon moeten worden gebruikt. Een voorbeeld van een dergelijk product is bijvoorbeeld een ringtone.

Het kan ook gaan om een dienst die via de computer wordt geleverd, zoals bijvoorbeeld een zoekprogramma voor internet waarvoor de betalingsdienstgebruiker een bepaald bedrag betaalt. Als de mobiele telefoon wordt gebruikt als betaalinstrument en de levering van de dienst of het product niet plaatsvindt aan de mobiele telefoon, dan is de in artikel 1:5, onderdeel b, opgenomen uitzondering uiteraard niet van toepassing en valt de dienst onder de reikwijdte van de Wet op het financieel toezicht.

Artikel I, onderdelen E en F (wijziging van artikel 1:55 en 1:56 van de Wet op het financieel toezicht)

In de artikelen 1:55 en 1:56 wordt geregeld dat de Nederlandse toezichthouders met de toezichthouders uit andere lidstaten mogen samenwerken om ook inlichtingen van en over bijkantoren desgevraagd te verkrijgen dan wel te verstrekken. Ook is het in het kader van het toezicht op geconsolideerde basis toegestaan om inlichtingen op te vragen of te verstrekken met betrekking tot een in een andere lidstaat gevestigde onderneming.

Artikel I, onderdeel G (wijziging van artikel 1:58 van de Wet op het financieel toezicht)

Een Nederlandse toezichthouder kan in gevallen als bedoeld in artikel 1:75 een aanwijzing geven aan, onder meer, een in Nederland gevestigd bijkantoor van een financiële onderneming uit een andere lidstaat. Als de financiële onderneming uit deze andere lidstaat de gegeven aanwijzing niet opvolgt, kan de Nederlandse toezichthouder op grond van artikel 1:58 de toezichthouder van de andere lidstaat hiervan in kennis stellen. Ook kan de Nederlandse toezichthouder de betreffende financiële onderneming een sanctie opleggen, indien de toezichthouder van de lidstaat waarin de financiële onderneming gevestigd is, hier niet of onvoldoende toe overgaat. Door de voorgestelde wijziging is dit artikel ook van toepassing op elektronischgeldinstellingen.

Artikel I, onderdeel H (wijziging van artikel 1:59 van de Wet op het financieel toezicht)

Met de wijziging van artikel 1:59 wordt geregeld dat een elektronischgeldinstelling die diensten verricht naar een andere lidstaat, maar zich niet aan de daar geldende regelgeving houdt, een aanwijzing kan krijgen van de Nederlandse toezichthouder (na een verzoek daartoe van de toezichthoudende instantie van de lidstaat van vestiging).

Artikel I, onderdeel I (wijziging van artikel 1:104 van de Wet op het financieel toezicht)

De wijziging van artikel 1:104, voortvloeiend uit artikel 12 van de richtlijn betaaldiensten, zorgt ervoor dat de vergunning van een elektronischgeldinstelling door de toezichthouder onder omstandigheden gewijzigd dan wel geheel of gedeeltelijk ingetrokken kan worden. Het gaat dan om de situatie waarin een elektronischgeldinstelling is gestopt met de uitgifte van elektronisch geld, dan wel zes maanden is gestaakt met het uitgeven van elektronisch geld. Ook als de elektronischgeldinstelling een bedreiging zou vormen voor de stabiliteit van het betalingssysteem, kan haar vergunning worden gewijzigd of worden ingetrokken. Het gaat daarbij zowel om een bedreiging van de stabiliteit van het betalingssysteem als gevolg van activiteiten op het terrein van de uitgifte van elektronisch geld als om een bedreiging van de stabiliteit van het betalingssysteem als gevolg van het verlenen van betaaldiensten.

Artikel I, onderdeel J (wijziging van artikel 1:107 van de Wet op het financieel toezicht)

De wijziging van artikel 1:107, derde lid, van de Wft zorgt ervoor dat in het register in Nederland agenten en bijkantoren worden ingeschreven van elektronischgeldinstellingen. Agenten van elektronischgeldinstellingen mogen geen elektronisch geld uitgeven. Wel mogen zij betaaldiensten verlenen die niet samenhangen met de uitgifte van elektronisch geld. Bijkantoren van elektronischgeldinstellingen kunnen beide diensten verlenen.

Artikel I, onderdeel K (wijziging van artikel 2:3a van de Wet op het financieel toezicht)

In artikel 2:3a is voor iedereen die in Nederland is gevestigd het verbod opgenomen om betaaldiensten te verlenen zonder dat daarvoor een vergunning is verkregen van de Nederlandsche Bank. Uitzonderd daarop zijn kredietinstellingen en vergunninghoudende elektronischgeldinstellingen. Dit betekent dat elektronischgeldinstellingen die niet vergunningplichtig zijn omdat zij voldoen aan de voorwaarden van de vrijstellingsregeling, in beginsel wel een vergunning nodig hebben om betaaldiensten te kunnen verlenen. Dit is alleen maar anders, indien deze vrijgestelde elektronischgeldinstellingen ook voldoen aan de voorwaarden voor vrijstelling van de vergunningplicht voor betaaldienstverleners.

Artikel I, onderdeel L (invoegen afdeling 2.2.1A, artikelen 2:10a, 2:10b, 2:10c, 2:10d, 2:10e, 2:10f in de Wet op het financieel toezicht)

artikel 2:10a

In dit onderdeel wordt de verbodsbepaling vormgegeven. Het betreft implementatie van artikel 1, eerste lid, onder a, van richtlijn 2009/110/EG en artikel 10, van richtlijn 2009/110/EG. Zonder vergunning van de Nederlandsche Bank is het aan natuurlijke personen en rechtspersonen met zetel in Nederland niet toegestaan om elektronisch geld uit te geven in Nederland. In het tweede lid is een uitzondering opgenomen voor banken. Deze uitzondering omvat tevens de bijkantoren van banken die binnen de reikwijdte van deze bepaling vallen.

artikel 2:10b

In het eerste lid van artikel 2:10b, is opgenomen aan welke voorwaarden voldaan moet zijn, wil een uitgever van elektronisch geld een vergunning kunnen krijgen om in Nederland het bedrijf van

elektronischgeldinstelling uit te oefenen. Uitwerking van deze voorwaarden vindt deels ook in lagere regelgeving plaats.

In het tweede lid van artikel 2:10b is opgenomen dat de aanvraag van de vergunning geschiedt onder opgave van bij of krachtens algemene maatregel van bestuur te bepalen gegevens. Dit zijn dezelfde soort gegevens als die door betaaldienstverleners verstrekt moeten worden bij hun vergunningaanvraag. Welke gegevens het precies betreft is voor betaaldienstverleners opgenomen in artikel 3a van het Besluit Markttoegang financiële ondernemingen. Ook voor elektronischgeldinstellingen zal de nadere uitwerking plaatsvinden in dat besluit.

In het derde lid is de beslistermijn op een vergunningaanvraag voor de Nederlandsche Bank opgenomen. Deze termijn bedraagt drie maanden. Alleen wanneer nog niet alle benodigde gegevens bij de aanvraag zijn verstrekt, kan de termijn verlengd worden tot drie maanden na ontvangst van alle voor het nemen van de beslissing benodigde gegevens.

artikel 2:10c

Een elektronischgeldinstelling kan via een agent geen elektronisch geld uitgeven, maar wel betaaldiensten verlenen. Als een elektronischgeldinstelling die gevestigd is in Nederland, via een agent betaaldiensten gaat verlenen, moet deze instelling de Nederlandsche Bank daarvan in kennis stellen. Deze kan de agent vervolgens inschrijven in het register, bedoeld in artikel 1:107 van de Wet op het financieel toezicht. Een dergelijke registratieplicht voor agenten van elektronischgeldinstellingen is in overeenstemming met het gegeven dat ook agenten van betaalinstanties geregistreerd moeten worden.

artikel 2:10d

Artikel 2:10d betreft implementatie van artikel 9, eerste lid, van de Richtlijn. Nadere uitwerking van de vrijstellingsregeling vindt plaats in de Vrijstellingsregeling Wft. Gedacht wordt aan vrijstelling van instellingen die relatief klein zijn, te weten instellingen waarbij de totale bedrijfsactiviteiten in Nederland niet een hoger bedrag aan een gemiddeld uitstaande elektronisch geld genereren dan 5 miljoen euro. Ook mag het maximumbedrag van het geld dat op een elektronische drager is opgeslagen niet meer zijn dan vijftig euro. Uiteraard moeten de bestuurders van de vrij te stellen instelling betrouwbaar zijn. Verder rust ook op een vrijgestelde instelling de verplichting om de in ruil voor elektronisch geld ontvangen gelden, veilig te stellen volgens het in artikel 3:29a van deze wet bepaalde. Verder moet ook de Nederlandsche Bank in kennis zijn gesteld van het voornemen van de instelling om elektronisch geld te gaan uitgeven.

artikel 2:10e

Een uitgever van elektronisch geld die gevestigd is in een andere lidstaat kan toch in Nederland elektronisch geld uitgeven, maar dan uitsluitend via een bijkantoor of via het verrichten van diensten. Uitgifte van elektronisch geld via een agent is in zo'n situatie niet toegestaan. Wel kan de elektronischgeldinstelling betaaldiensten verlenen via een in Nederland werkzaam zijnde agent. Dit volgt uit artikel 3, vijfde lid, van richtlijn 2009/110.

artikel 2:10f

In dit artikel is opgenomen dat elektronischgeldinstellingen die in een niet-lidstaat gevestigd zijn, geen elektronisch geld uit kunnen geven in Nederland via een in Nederland gevestigde agent of bijkantoor. Als een dergelijke in een derde-land gevestigde elektronischgeldinstelling in Nederland werkzaamheden wil kunnen uitvoeren, dan zal hij daartoe een in een EU-lidstaat gevestigde dochtermaatschappij moeten oprichten die voor het verrichten van deze werkzaamheden een vergunning krijgt van die EU-lidstaat. Strikt genomen heeft een lidstaat de beleidsvrijheid om een in een niet-lidstaat gevestigde elektronischgeldinstelling toe te laten op de eigen nationale markt. Tot op heden was deze regeling ook in Nederland van toepassing. Echter, nu de prudentiële vereisten voor elektronischgeldinstellingen versoepeld worden en het de bedoeling van de Europese Commissie lijkt te zijn om elektronischgeldinstellingen op termijn te integreren met betaalinstanties, wordt hier met ingang van de onderhavige wetswijziging een andere keuze in gemaakt. In de praktijk heeft deze wijziging van het regime geen gevolgen voor al actieve elektronischgeldinstellingen in Nederland, omdat er momenteel geen bijkantoren zijn van een in een derde-land gevestigde uitgever van elektronisch geld met een vergunning van de Nederlandsche Bank om in Nederland geld te mogen uitgeven. Het is dan ook niet noodzakelijk om ter zake van deze wijziging in het regime overgangsrecht op te nemen.

In het tweede lid van artikel 2:10f, is de bepaling opgenomen die voor inwerkingtreding van deze wet was opgenomen in artikel 2:20, tweede lid, van de Wet op het financieel toezicht.

Artikel I, onderdeel M (wijziging van artikel 2:11 van de Wet op het financieel toezicht)

De wijzigingen in artikel 2:11 vloeien voort uit het feit dat de elektronischgeldinstelling niet langer aangemerkt wordt als kredietinstelling. Om deze reden is een nieuwe paragraaf ingevoegd, te weten paragraaf 2.2.1A. In deze paragraaf is het verbod op de uitgifte van elektronisch geld, maar ook de vergunning voor elektronisch geldinstellingen geregeld. Het tweede lid van artikel 2.11, dat met de voorgestelde wijziging vervalt, is materieel opgenomen in het nieuwe artikel 2:10a, tweede lid, van de Wet op het financieel toezicht.

Artikel I, onderdeel N (wijziging van artikel 2:12 van de Wet op het financieel toezicht)

In het vervallen lid van artikel 2:12 werd bepaald dat ingeval een elektronischgeldinstelling een vergunning aanvraagt en in die elektronischgeldinstelling wordt een gekwalificeerde deelneming gehouden, dan is dit op zichzelf geen reden om een vergunning aan de elektronischgeldinstelling te onthouden, tenzij de financiële soliditeit in gevaar zou komen bij een vergroting van de gekwalificeerde deelneming. In plaats van deze regeling is in het nieuwe artikel 3:108, van de Wet op het financieel toezicht voor het lopende toezicht een regeling opgenomen voor het verkrijgen en houden van een gekwalificeerde deelneming in een elektronischgeldinstelling en de bevoegdheden die de Nederlandsche Bank ter zake heeft.

Artikel I, onderdeel O (vervallen van artikel 2:19 van de Wet op het financieel toezicht)

In artikel 2:19 was geregeld dat een elektronischgeldinstelling met zetel in een andere lidstaat die in Nederland door middel van het verrichten van diensten haar bedrijf wil uitoefenen, hiervan de toezichthoudende autoriteit van de andere lidstaat op de hoogte moet stellen. Materieel is deze bepaling met de inwerkingtreding van deze wet opgenomen in het nieuwe artikel 2:10e van de Wet op het financieel toezicht.

Artikel I, onderdeel P (wijziging van artikel 2:20 van de Wet op het financieel toezicht)

In artikel 2:20 was onder meer geregeld dat het voor financiële ondernemingen die gevestigd zijn in een niet-lidstaat, verboden was om via een bijkantoor zonder vergunning van de Nederlandsche Bank het bedrijf uit te oefenen van elektronisch geldinstelling in Nederland. In het tweede lid was geregeld dat hierop een uitzondering werd gemaakt voor bijkantoren van banken die een vergunning van de Nederlandsche Bank hebben om in Nederland het bedrijf van bank uit te oefenen.

Met de inwerkingtreding van de nieuwe regeling voor elektronischgeldinstellingen, is het niet langer mogelijk voor een in een niet-lidstaat gevestigde elektronischgeldinstelling via een bijkantoor het bedrijf van elektronischgeldinstelling in Nederland uit te oefenen. Het is in beginsel aan de lidstaat om te bepalen of uitoefening van het bedrijf van elektronischgeldinstelling door een bijkantoor van een in een derdeland gevestigde elektronischgeldinstelling nog mogelijk is. Er is voor gekozen om dit niet langer mogelijk te maken, omdat het regime voor elektronischgeldinstellingen vanuit prudentieel oogpunt versoepeld is. Het regime dat van toepassing is op elektronischgeldinstellingen vertoont nu meer overeenkomsten met het regime dat van toepassing is op betaaldienstverleners. Ook betaaldienstverleners die gevestigd zijn in een niet-lidstaat is het niet toegestaan om via een bijkantoor in Nederland hun bedrijf uit te oefenen.

Materieel is de inhoud van het tweede lid van artikel 2:20 (oud) van de Wet op het financieel toezicht nu geregeld in het nieuwe artikel 2:10f, tweede lid, van de Wet op het financieel toezicht.

Artikel I, onderdeel Q (wijziging van artikel 2:23 van de Wet op het financieel toezicht)

Het verbod dat in artikel 2:23, eerste lid, was geregeld is nu materieel opgenomen in artikel 2:10f, eerste lid, van de Wet op het financieel toezicht. De ontheffingsmogelijkheid van artikel 2:23, tweede lid, is komen te vervallen.

Artikel I, onderdeel R (wijziging van artikel 2:25 en artikel 2:26 van de Wet op het financieel toezicht)

In de artikelen 2:25 en 2:26 is geregeld dat het voor een in een andere lidstaat gevestigde dochteronderneming van een bank, onder voorwaarden mogelijk is om haar bedrijf uit te oefenen in Nederland via een bijkantoor of door het verrichten van diensten. Door de wijziging kan tot de uitgeoefende werkzaamheden ook behoren: de uitgifte van elektronisch geld.

Artikel I, onderdelen S en T (artikelen 2:76 en 2:77 van de Wet op het financieel toezicht)

Per abuis waren respectievelijk de betaalinstelling (in artikel 2:76) en de betaaldienstverlener (in artikel 2:77) nog niet toegevoegd aan beide artikelen. De hier voorgestelde wijziging zorgt ervoor dat organisaties die een vergunning hebben van DNB of een andere Europese toezichthouder, niet ook nog een vergunning bij de AFM hoeven aan te vragen om het bedrijf van betaaldienstverlener te mogen uitoefenen.

Artikel I, onderdeel U (invoeegen paragraaf 2.3.1.A, artikel 2:107a van de Wet op het financieel toezicht)

In dit artikel wordt een nieuwe paragraaf opgenomen. Hierin is opgenomen dat indien een elektronischgeldinstelling met zetel in Nederland zijn bedrijf wil uitoefenen in een andere lidstaat, dit eerst gemeld moet worden aan de Nederlandsche Bank. Deze moet instemmen met de voorgenomen activiteiten. Uitgifte van elektronisch geld kan door de elektronischgeldinstelling niet worden uitbesteed aan een agent. Uitgifte van elektronisch geld naar een andere lidstaat toe, kan alleen plaatsvinden vanuit de hoofdvestiging van de elektronischgeldinstelling in Nederland door het verlenen van diensten naar de andere lidstaat, dan wel door gebruik te maken van een bijkantoor dat is gevestigd in de andere lidstaat. Wel kan een elektronischgeldinstelling gebruik maken van een agent in een andere lidstaat voor het verlenen van betaaldiensten.

Artikel I, onderdeel V (wijziging van artikel 3:3 van de Wet op het financieel toezicht)

In dit artikel is opgenomen dat gehele of gedeeltelijke vrijstelling van bepalingen die zijn opgenomen in het kader van het lopende prudentieel toezicht, mogelijk is voor beheerders, beleggingsinstellingen, beleggingsondernemingen, betaaldienstverleners en bewaarders. De voorgestelde wijziging zorgt ervoor dat ook elektronischgeldinstellingen aan deze reeks worden toegevoegd.

Artikel I, onderdeel W (wijziging van artikelen 3:8, 3:9, 3:10 van de Wet op het financieel toezicht)

Door toevoeging van de elektronischgeldinstelling aan de opsomming in de artikelen 3:8, 3:9 en 3:10, is geborgd dat de beleidsbepalers bij een dergelijke instelling deskundig en betrouwbaar moeten zijn en dat een adequaat beleid wordt gevoerd ter bevordering van een integere bedrijfsuitoefening.

Artikel I, onderdeel X (wijziging van artikel 3:15 van de Wet op het financieel toezicht)

Ter zake van een elektronischgeldinstelling met zetel in Nederland geldt dat de personen die het dagelijks beleid bepalen, hun werkzaamheden die daarmee verband houden, vanuit Nederland verrichten.

Artikel I, onderdeel Y (wijziging van artikelen 3:16 en 3:17 van de Wet op het financieel toezicht)

Toevoeging van de elektronischgeldinstelling aan de artikelen 3:16 en 3:17 zorgt ervoor dat ook deze instelling verplicht is de formele zeggenschapsstructuur zodanig in te richten dat er adequaat toezicht op de onderneming uitgeoefend kan worden. Ook moet de bedrijfsuitoefening beheerst en integer zijn.

Artikel I, onderdeel Z (wijziging van artikel 3:18 van de Wet op het financieel toezicht)

In artikel 3:18 zijn regels opgenomen die betrekking hebben op het uitbesteden van werkzaamheden door een financiële onderneming. Door de voorgestelde wijzigingen in het tweede en derde lid, kunnen, net als bij betaalinstanties, nadere voorwaarden worden gesteld aan de uitbesteding van werkzaamheden door elektronischgeldinstellingen. Deze voorwaarden zijn opgenomen in het Besluit prudentiële regels Wft.

Artikel I, onderdeel AA (invoegen artikel 3:20a van de Wet op het financieel toezicht)

In dit onderdeel wordt artikel 3:20a in de Wet op het financieel toezicht gewijzigd. De werkzaamheden van een elektronischgeldinstelling kunnen bestaan uit de uitgifte van elektronisch geld, het verlenen van betaaldiensten en andere werkzaamheden waarvoor geen vergunning vereist is. De uitgifte van elektronisch geld kan uitsluitend plaatsvinden door de elektronischgeldinstelling zelf, een bijkantoor ervan of door het verrichten van diensten. Het verlenen van betaaldiensten kan behalve door de elektronischgeldinstelling zelf, een bijkantoor ervan of door het verrichten van diensten, ook nog plaatsvinden door inschakeling van agenten. In de Wet op het financieel toezicht is in artikel 1:107, tweede lid, de verplichting opgenomen voor de registerhouder om financiële ondernemingen die deze activiteit ondernemen, in het register op te nemen. Uit de richtlijn 2009/110/EG vloeit een dergelijke verplichting echter niet voort. Om deze reden is het tweede lid aan artikel 3:20b toegevoegd, waarin is opgenomen dat artikel 1:107, tweede lid, niet van toepassing is.

Artikel 1, onderdeel AB (wijziging van artikel 3:29 van de Wet op het financieel toezicht)

Op grond van dit artikel moeten de genoemde financiële ondernemingen wijzigingen in gegevens die verstrekt zijn aan de toezichthouder ten behoeve van de vergunningaanvraag, doorgeven aan de toezichthouder. Dit artikel is ook van toepassing op elektronischgeldinstellingen.

Artikel 1, onderdeel AC (wijziging van artikel 3:29a van de Wet op het financieel toezicht)

Niet alleen betaaldienstinstellingen, maar ook elektronischgeldinstellingen kunnen betaaldiensten verlenen. Tot aan het moment van inwerkingtreding van deze wet, hoefden elektronischgeldinstellingen die betaaldiensten verleenden, de in het kader van deze diensten ontvangen gelden niet veilig te stellen. Reden daarvoor was dat een elektronisch geldinstelling onder het zwaardere regime voor kredietinstellingen viel. Met de inwerkingtreding van deze wet zijn de prudentiële eisen die aan elektronischgeldinstellingen worden gesteld, afgezwakt. Tegelijkertijd is het elektronischgeldinstellingen toegestaan betaaldiensten te verlenen, ook voor zover deze diensten geen verband houden met de uitgifte van elektronisch geld. In de richtlijn is in artikel 7, derde lid, opgenomen dat de elektronisch geldinstelling in dat geval de ontvangen gelden moet veilig stellen zoals ook een betaaldienstinstelling dat doet.

Artikel 1, onderdeel AD (wijziging van artikel 3:29b van de Wet op het financieel toezicht)

Aan artikel 3:29b is een lid toegevoegd, waarin is opgenomen dat de toezichthouder, zijnde de Nederlandsche Bank, aan een elektronischgeldinstelling de opdracht kan geven om andere werkzaamheden dan de uitgifte van elektronisch geld of het verrichten van betaaldiensten, in een andere rechtspersoon onder te brengen. Daarvoor is reden als de andere werkzaamheden ofwel afbreuk doen of dreigen te doen aan de financiële soliditeit van de elektronischgeldinstelling ofwel afbreuk doen of dreigen te doen aan het toezicht op de naleving van de toepasselijke regelgeving.

Artikel 1, onderdeel AE (wijziging van artikel 3:29c van de Wet op het financieel toezicht)

Een elektronischgeldinstelling kan betaaltransacties verrichten die verband houden met het omgewisselde elektronisch geld, maar ook betaaltransacties in behandeling nemen die geen verband houden met ingewisseld elektronisch geld. Beide soorten werkzaamheden vereisen een

separate administratie, welke ook nog eens is afgescheiden van de administratie van eventuele overige werkzaamheden die de elektronischgeldinstelling daarnaast nog verricht.

Artikel I, onderdeel AF (wijziging van artikel 3:34 van de Wet op het financieel toezicht)

In dit onderdeel is expliciet opgenomen dat elektronischgeldinstellingen geen geld mogen uitgeven via agenten. Dit verbod volgt uit artikel 3, vijfde lid, van richtlijn 2009/110. In tegenstelling tot het oude regime voor elektronischgeldinstellingen, is het onder het nieuwe regime toegestaan om andere werkzaamheden te verrichten dan uitsluitend de uitgifte van elektronisch geld en het verlenen van daarmee verband houdende betaaldiensten. Dit verklaart het vervallen van het eerste lid (oud). Het vervallen van het tweede lid (oud) en derde lid (oud) houdt verband met het feit dat de regeling met betrekking tot het houden van een gekwalificeerde deelneming in een elektronischgeldinstelling is verplaatst naar artikel 3:108 (nieuw).

Artikel I, onderdeel AG (vervallen van artikel 3:35 van de Wet op het financieel toezicht)

In artikel 3:35 was opgenomen tegen welke waarde een kredietinstelling elektronisch geld mocht uitgeven. Dit onderwerp is nu geregeld in artikel 4:31, eerste lid, van de Wet op het financieel toezicht. Laatstgenoemd artikel is van toepassing op eenieder die elektronisch geld uitgeeft, dus ook op kredietinstellingen. Daarmee kan artikel 3:35 komen te vervallen.

Artikel I, onderdeel AH en onderdeel AI (wijziging van artikel 3:39 van de Wet op het financieel toezicht en invoegen artikel 3:39a in de Wet op het financieel toezicht)

In artikel 3:39 vervalt het derde lid, omdat een elektronischgeldinstelling met zetel in een andere lidstaat niet langer wordt beperkt in de keuze van haar werkzaamheden. Ook is de regeling die betrekking heeft op het deelnemen in een elektronischgeldinstelling inmiddels verplaatst naar artikel 3:108.

Wel wordt een nieuw artikel 3:39a ingevoegd, dat zowel van toepassing is op betaaldienstverleners met zetel in een andere lidstaat als op uitgevers van elektronisch geld met zetel in een andere lidstaat. Deze instellingen moeten zich indien zij via een bijkantoor in Nederland actief zijn, ook houden aan de verplichtingen die voortvloeien uit de artikelen 3:29a, 3:29b, 3:29c en 3:34 van de Wet op het financieel toezicht.

Artikel I, onderdeel AJ (wijziging van artikel 3:43 van de Wet op het financieel toezicht)

In artikel 3:43, eerste lid, is een opsomming van artikelen opgenomen die van toepassing zijn op een bank die gevestigd is in een derde-land, maar die via een bijkantoor haar bedrijf uitoefent in Nederland. Een dergelijk bijkantoor kan ook elektronisch geld uitgeven. In de opsomming was een verwijzing opgenomen naar artikel 3:34 (oud). Deze is vervangen door een verwijzing naar artikel 3:108 (nieuw), voor zover het gaat om het vervangen van de verwijzing naar artikel 3:34 (oud), tweede en derde lid. De verwijzing naar artikel 3:34, eerste lid, hoeft niet te worden vervangen, omdat een elektronischgeldinstelling voortaan -onder voorwaarden- alle werkzaamheden mag verrichten.

Artikel I, onderdeel AK (wijziging van artikel 3:53 van de Wet op het financieel toezicht)

De wijziging zorgt ervoor dat de regeling met betrekking tot het minimum eigen vermogen ook op de elektronischgeldinstelling van toepassing is. Dit artikel is nader uitgewerkt in het Besluit prudentiële regels Wft.

Artikel 1, onderdeel AL (wijziging van artikel 3:57 van de Wet op het financieel toezicht)

De wijziging in artikel 3:57 zorgt ervoor dat ook de elektronischgeldinstelling moet blijven voldoen aan een bepaalde minimumsolvabiliteit. Een verdere uitwerking van deze regeling is opgenomen in het Besluit prudentiële regels Wft.

Artikel 1, onderdeel AM (wijziging van artikel 3:71 van de Wet op het financieel toezicht)

In artikel 3:71 is bepaald dat onder meer de elektronischgeldinstelling, haar jaarrekening en jaarverslag binnen zes maanden na afloop van het boekjaar aan de Nederlandsche Bank moet verstrekken.

Artikel 1, onderdeel AN (wijziging van artikel 3:72 van de Wet op het financieel toezicht)

In artikel 3:72 is geregeld dat de in dit artikel opgenomen instellingen ook gedurende het jaar informatie moeten verstrekken aan de Nederlandsche Bank. Deze informatie is nodig om toezicht te houden. Eerder is er bij de implementatie van de richtlijn betaaldiensten voor gekozen om betaalinstanties niet op te nemen in dit artikel, omdat deze verplichting wel extra administratieve lasten met zich brengt voor de betrokken instellingen. Inmiddels heeft de toezichthouder echter ervaren dat het noodzakelijk is om vaker binnen een jaar informatie over de solvabiliteit van de instanties te ontvangen. Om deze reden wordt zowel aan betaalinstanties als aan elektronischgeldinstellingen de verplichting opgelegd om ook tussentijds aan de Nederlandsche Bank staten te verstrekken op basis waarvan de solvabiliteit van de instelling beoordeeld kan worden. De bedoeling is om deze tussentijdse verstrekking van staten in het Besluit prudentiële regels te beperken tot maximaal twee maal per jaar.

Er is nu niet gekozen voor het opnemen van beide instellingen in het zevende lid van artikel 3:72, waarin is opgenomen dat een accountant een verklaring omtrent de getrouwheid zou moeten afgeven over deze tussentijdse staten. Een dergelijk verplichting levert weer extra administratieve lasten op voor betaalinstanties en elektronischgeldinstellingen. Mocht in de toekomst blijken dat de ervaring leert dat een dergelijke verklaring van een accountant toch nodig is, dan kan de regelgeving er op dat moment op worden aangepast.

Artikel 1, onderdeel AO (wijziging van artikel 3:74b van de Wet op het financieel toezicht)

Aan artikel 3:74b is een lid toegevoegd, waarin is opgenomen dat een elektronischgeldinstelling verplicht is om de administratie van de uitgifte van elektronisch geld en het verlenen van betaaldiensten enerzijds en eventuele overige werkzaamheden anderzijds separaat van elkaar te administreren. Met die overige werkzaamheden wordt bedoeld op de werkzaamheden die zijn opgenomen in artikel 6, eerste lid, onderdelen c tot en met e, van richtlijn 2009/110.

Artikel 1, onderdeel AP (wijziging van artikel 3:88 van de Wet op het financieel toezicht)

Doordat de elektronischgeldinstelling is toegevoegd aan het eerste lid van artikel 3:88 van de Wet op het financieel toezicht, zijn accountants verplicht om bepaalde zaken te melden aan de

toezichthouders, mochten zij hiervan kennis nemen bij het controleren van de boekhouding van de elektronischgeldinstelling. Het gaat dan om feiten die ofwel in strijd zijn met de aan de instelling gestelde prudentiële vereisten, ofwel om feiten die het voortbestaan van de elektronischgeldinstelling bedreigen.

Artikel 1, onderdeel AQ (invoegen van artikel 3:108a van de Wet op het financieel toezicht)

In artikel 3:108 zijn regels opgenomen die betrekking hebben op de situatie dat een derde rechten verwerft of vervreemdt in een elektronischgeldinstelling. Opgenomen is onder meer dat voorafgaande aan deze verwerving of vervreemding aan de toezichthouder de benodigde informatie moet worden verstrekt. De kennisgeving aan de toezichthouder moet zodanig tijdig zijn gedaan, dat de toezichthouder nog voldoende tijd heeft om de transactie te beoordelen en door haar nodig geachte maatregelen te treffen. De toezichthouder kan oordelen dat de gewenste verwerving of vervreemding vanuit toezichtsoogpunt onwenselijk is. In zo'n geval is het de toezichthouder toegestaan om het stemrecht op de aandelen te beperken of te laten vervallen. Ook kan de toezichthouder andere passende maatregelen treffen, zoals het opleggen van sancties aan de bestuurders.

Het is niet zo, dat de gehele verkrijging op voorhand nietig is. Wel kan de toezichthouder een rechtszaak aanspannen om zich te verzetten tegen de vanuit de optiek van de toezichthouder, ongewenste verwerving of vervreemding.

Artikel 1, onderdeel AR (wijziging van opschrift afdeling 3.5.1 van de Wet op het financieel toezicht)

Het opschrift van de afdeling wijzigt, omdat in het in de afdeling opgenomen artikel 3:111b met de inwerkingtreding van dit wetsvoorstel ook regels worden gesteld voor de elektronischgeldinstelling.

Artikel 1, onderdeel AS (wijziging van artikel 3:111b van de Wet op het financieel toezicht)

Door de wijziging in artikel 3:111b is een elektronischgeldinstelling, net als een betaalinstantie, verplicht om de Nederlandsche Bank ervan op de hoogte te brengen als de dienstverlening voortaan ook plaats gaat vinden door tussenkomst van een agent. Deze agent wordt dan door de Nederlandsche Bank ook ingeschreven in het register bedoeld in artikel 1:107 van de Wet op het financieel toezicht.

Artikel 1, onderdeel AT (wijziging van de titel van afdeling 3.6.2 van de Wet op het financieel toezicht)

Omdat ook de elektronischgeldinstelling is ingevoegd, wordt de titel van zowel afdeling 3.6.1a als van afdeling 3.6.2 gewijzigd.

Artikel 1, onderdeel AU (wijziging van artikel 3:273a van de Wet op het financieel toezicht)

Net als voor betaalinstanties in een groep geldt ook voor elektronischgeldinstellingen die onderdeel zijn van een groep, dat de solvabiliteit wordt beoordeeld op groepsniveau. Artikel 3:57, eerste lid, is dan niet op deze instelling van toepassing.

Artikel 1, onderdeel AV (wijziging van het opschrift van afdeling 3.6.2)

In het opschrift van afdeling 3.6.2 zijn de elektronischgeldinstellingen toegevoegd.

Artikel I, onderdeel AW (wijziging van artikel 3:278 van de Wet op het financieel toezicht)

De aanpassing van artikel 3:278 houdt verband met de wijziging van artikel 3:273a. De solvabiliteit van een elektronischgeldinstelling die onderdeel is van een groep, kan op groepsniveau worden beoordeeld, mits voldaan is aan de voorwaarden uit artikel 3:278. Er moet sprake zijn van geconsolideerd toezicht waarin alle betrokken instellingen zijn meegenomen, wil toezicht op individueel versoepeld of achterwege gelaten kunnen worden.

Artikel I, onderdeel AX (wijziging van artikel 4:8 van de Wet op het financieel toezicht)

Afdeling 4.2.1 is niet van toepassing op elektronischgeldinstellingen, omdat op de eisen die gesteld worden aan de bedrijfsvoering en de deskundigheid en betrouwbaarheid al toezicht wordt gehouden door de Nederlandsche Bank.

Artikel I, onderdeel AY (wijziging van artikel 4:12 van de Wet op het financieel toezicht)

In artikel 4:12, vierde lid, is opgenomen dat artikel 4:13 niet van toepassing is op uitgevers van elektronisch geld. De inrichting en structuur van (de bedrijfsvoering van) de elektronischgeldinstelling is een onderwerp dat al onder de reikwijdte van het toezicht van de Nederlandsche Bank is gebracht. Ook artikel 4:15 is niet op uitgevers van elektronisch geld van toepassing. Artikel 4:15 ziet op financiële dienstverleners die niet tevens financiële instelling zijn. Wel zijn de artikelen 4:16 (uitbesteding van werkzaamheden) en 4:17 (buitengerechtelijke geschillenbeslechting) op uitgevers van elektronisch geld van toepassing.

Artikel I, onderdeel AZ (wijziging van artikel 4:27 van de Wet op het financieel toezicht)

In artikel 4:27 is de verplichting voor accountants opgenomen om het aan de Autoriteit Financiële markten te melden indien hij bij het onderzoek ten behoeve van de jaarrekening zaken heeft ontdekt die in strijd zijn met de verplichtingen die zijn opgenomen in het deel Gedragstoezicht.

Artikel I, onderdeel BA (wijziging van artikel 4:31 van de Wet op het financieel toezicht)

In dit artikel is opgenomen dat elektronisch geld uitsluitend kan worden uitgegeven tegen de nominale waarde. Reden hiervoor is onder meer dat het niet de bedoeling is dat er via de uitgifte van elektronisch geld sprake kan zijn van geldschepping. Verder zorgt de bepaling in het tweede lid ervoor dat het niet is toegestaan om rente uit te keren aan de houder van het elektronisch geld. Het is van belang dat de omwisseling van het elektronisch geld vrijwel direct gebeurt, zodat de ontvangen gelden door de elektronischgeldinstelling kunnen worden veiliggesteld. Het door de elektronischgeldinstelling ontvangen geld, is geen opvorderbaar geld. Dit betekent onder meer, dat het depositogarantiestelsel niet van toepassing is op rekeningen waarop de tegenwaarde van uitgegeven elektronisch geld is geadministreerd.

Artikel I, onderdeel BB (invoegen van artikel 4:31a van de Wet op het financieel toezicht)

In artikel 4:31a is de regeling opgenomen die geldt bij terugbetaling van elektronisch geld aan de houder van het elektronisch geld. De uitgever van elektronisch geld moet te allen tijde in staat zijn om op het verzoek van de houder van het elektronisch geld, het resterende elektronisch geld terug te betalen aan genoemde houder. Afhankelijk van het moment van het verzoek om terugbetaling,

kan de uitgever van elektronisch geld ter zake van de terugbetaling kosten in rekening brengen bij de houder van het elektronisch geld. Een en ander wordt nader uitgewerkt in het Besluit Gedragstoezicht financiële ondernemingen Wft. Het tweede lid van artikel 4:31a laat daartoe ruimte. De kern van de regeling is dat het eerste jaar na afloop van het contract, geen kosten in rekening mogen worden gebracht aan de houder van het elektronisch geld ter zake van een terugbetaling in dat eerste jaar.

Voor zover het om terugbetaling van een beltegoed gaat, is terugbetaling uitsluitend verplicht voor het bedrag dat niet valt onder de uitzondering die is opgenomen in artikel 1:5 van de Wet op het financieel toezicht.

Artikel I, onderdelen BC en BD (wijziging van de bijlage bij artikel 1:79 en bij artikel 1:80 van de Wet op het financieel toezicht)

Door wijziging van de bijlage behorende bij de artikelen 1:79 en 1:80 van de Wet op het financieel toezicht, is het voor toezichthouders mogelijk om de in de bijlage opgenomen artikelen te handhaven.

Artikel II Wijziging van het Burgerlijk Wetboek

In dit onderdeel is geregeld dat elektronischgeldinstellingen voortaan aan dezelfde regels inzake het jaarrekeningenrecht moeten voldoen als betaalinstanties. Het betreft implementatie van artikel 15, eerste lid, van de richtlijn betaaldiensten. Dit artikel is in artikel 3 van richtlijn 2009/110 van overeenkomstige toepassing verklaard op elektronischgeldinstellingen.

Artikel III Wijziging in de Wet op de economische delicten

In de Wet op de economische delicten wordt strafrechtelijke vervolging mogelijk gemaakt voor de meer zware delicten. Daartoe wordt gerekend het onbevoegd zonder vergunning uitgeven van elektronisch geld. Om deze reden is artikel 2:10a, eerste lid, van de Wet op het financieel toezicht aan de opsomming toegevoegd. Ook artikel 2:10e, eerste lid, van de Wet op het financieel toezicht en artikel 2:10f, eerste lid, van de Wet op het financieel toezicht bevatten vergelijkbare verbodsbepalingen voor respectievelijk bijkantoren en agenten van uitgevers van elektronisch geld met zetel in een andere lidstaat en uitgevers van elektronisch geld met zetel in een niet-lidstaat. Ook deze artikelen zijn daarom toegevoegd aan de opsomming van artikelen uit de Wet op het financieel toezicht, die aangemerkt moeten worden als een economisch delict.

Artikel IV Wijziging in de Wet ter voorkoming van witwassen en financieren terrorisme

Deze wijziging volgt uit de keuze om gebruik te maken van lidstaatoptie 14, hiervoor toegelicht in het algemeen deel van de toelichting.

Artikel V Overgangsrecht

In dit artikel is het overgangsrecht opgenomen. Geregeld is dat bestaande elektronischgeldinstellingen met een vergunning hun bedrijf voor wat betreft het voldoen aan de prudentiële eisen uit de nieuwe regelgeving, nog tot 30 oktober 2011 de oude regeling mogen hanteren, zoals deze gold voorafgaande aan inwerkingtreding van deze wet. Met ingang van 31 oktober dienen deze bedrijven te beschikken over een vergunning die gebaseerd is op de nieuwe

regeling. Uiterlijk op 30 april 2012 moeten bestaande vrijgestelde elektronischgeldinstellingen een vergunning hebben op basis van de nieuwe regeling dan wel vrijgesteld zijn op grond van artikel 2:10d van de Wet op het financieel toezicht.

Artikel VI Inwerkingtreding

De richtlijn 2009/110/EG moet op 30 april 2011 zijn omgezet in nationale wetgeving en in werking zijn getreden. Het onderhavige wetsvoorstel dient ter implementatie van deze richtlijn, maar zal naar alle verwachting niet voor 30 april 2011 in werking zijn getreden.

Om toch zoveel mogelijk te kunnen voldoen aan de vereisten die de richtlijn stelt, zal aan het onderhavige wetsvoorstel terugwerkende kracht worden toegekend tot en met 30 april 2011. Bestaande partijen hoeven hier geen nadeel van te ondervinden, omdat voor op 30 april al bestaande uitgevers van elektronisch geld in de richtlijn overgangsrecht is getroffen op grond waarvan titel II van de richtlijn nog tot 30 oktober 2011 op bestaande vergunninghouders van toepassing kan zijn.

Wel is het zo dat richtlijn 2009/110/EG onmiddellijke werking toekent aan titel III van deze richtlijn. In deze titel is de regeling omtrent het terugbetalen van de gelden opgenomen. In deze regeling zijn ten opzichte van richtlijn 2000/46/EG enkele wijzigingen aangebracht. Zo vervalt de drempel van maximaal 10 euro, onder welk bedrag aan een verzoek tot terugbetaling geen gehoor hoeft te worden gegeven. Ook mogen ter zake van de terugbetaling van het elektronisch geld in het eerste jaar na afloop van het contract geen kosten in rekening worden gebracht aan de houder van het elektronisch geld. Deze bepalingen zullen worden uitgewerkt in het Besluit Gedragstoezicht financiële ondernemingen. Er wordt naar gestreefd om deze wijziging zo spoedig mogelijk in werking te laten treden.